

Kedves Barátaim!

Harminc perccel ezelőtt a 61-es villamos első kocsijának végén állva, a korlátra támaszkodva utaztam hazafelé. Valahol a Nagyenyed utca után éreztem a szemem sarkából, hogy egy nálamnál kb. másfél fejjel alacsonyabb ember figyel, látványosan felém fordulva. Én nem néztem rá mindaddig, amíg a villamos meg nem állt a Csörsz utcai megállónál. Ahogy az ajtó kinyílt, rápillantottam, mire azt kérdezte tőlem ez a 40-50 év közötti, ritkás, középhosszú hajú, rövid bajsú, jól szituált, rózsaszín Polo Ralph Lauren inget, világos nadrágot és barna cipőt viselő férfi, hogy "maga a Kerék-Bárczy Szabolcs?". Alig mondtam igenlő választ, jól irányzott jobb kezes ütést mért a számra. Majd leugrott a szerelvényről, éppen mielőtt becsukódtak volna az ajtók. Szerencsére nem az orromat érte az ütés, az biztos eltört volna. Így szédüléssel, most is tartó fejfájással, szájvérvéssel megúsztam. Az eléggé tömött villamoson döbbenet, néhány utas megkérdezte, hogy jól vagyok-e. Meg lennék lepődve, ha spontán történt volna mindez, bár találgatni nem akarok. Nyilván nem a magánembert érte azt inzultus, hanem azt, aki kiáll a nyilvánosság előtt az önkényuralmi törekvésekkel szemben, a demokráciáért. Nem értékelem túl az esetet, de elbagatellizálni sem lehet. Borzalmas tünet. Milyen ember az, aki ilyen cselekedetre ragadtatja magát?

Csak megerősít mindez abban, hogy még határozottabban kell kiállni a demokratikus értékek mellett. Erőszak nélkül, békésen, de kőkeményen. (kiegészítés a NOL cikkhez)